

Таким чином, на підґрунті проведеного аналізу можна зробити висновок, що навчальна програма з дисципліни «Клінічна фармація та фармацевтична опіка» в цілому відповідає програмам європейських ВНЗ як за обсягом навчальних кредитів, так і за змістовим наповненням. При створенні нових освітніх програм фахівців спеціальності 226 «Фармація, промислова фармація» вважаємо доцільним збільшити кількість годин для проведення практичної підготовки та при складанні навчальної програми з практики розмежувати підготовку в аптеці та в спеціалізованих відділеннях багатoproфільних лікувально-профілактичних закладів.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВПЛИВУ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ З КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ НА РІВЕНЬ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «КЛІНІЧНА ФАРМАЦІЯ»

І. А. Зупанець, І. А. Отрішко, О. О. Андрєєва

Кафедра клінічної фармакології та клінічної фармації

Національний фармацевтичний університет

м. Харків, Україна

clinpharm@nuph.edu.ua

Вивчення клінічної фармакології закінчується виробничою практикою, під час якої студенти закріплюють теоретичні знання з дисципліни та набувають практичних навичок роботи клінічного провізора у лікувальному закладі. За час практики студенти знайомляться з особливостями структури багатoproфільної лікарні, особливостями перебігу відповідних захворювань, а також набувають практичних навичок збору лікарського анамнезу, аналізу листів лікарських призначень та їх корекції. Клінічна фармакологія є однією з найважливіших клінічних дисциплін для спеціальності “Клінічна фармація”, теоретичною базою для проведення консультативної роботи серед лікарів та населення з питань раціональної фармакотерапії в їх подальшій професійній діяльності. Участь клінічного провізора в проведенні лікарської терапії сприяє значному

поліпшенню якості лікарської допомоги, забезпечує хворому вибір оптимальних ліків у кожному конкретному випадку, раціональних шляхів та режимів їх введення, попередженню призначення несумісних лікарських препаратів, зведенню до мінімуму побічної дії ліків, зменшенню поліпрагмазії, а також суттєве зниження вартості лікування. Вивчення клінічної фармакології закінчується виробничою практикою, під час якої студенти повинні ознайомитися з особливостями структури багатoproфільної лікарні, особливостями перебігу відповідних захворювань, а також придбати практичні навички збору лікарського анамнезу, аналізу листів лікарських призначень та їх корекції, що є важливим напрямком діяльності клінічного провізора.

Мета навчальної практики з клінічної фармакології: закріплення теоретичних знань з клінічної фармакології та придбання практичних навичок їх використання в процесі різноманітної роботи клінічного провізора в спеціалізованому відділенні лікувального закладу.

Оскільки основним напрямком професійної діяльності клінічного провізора (відповідно до кваліфікаційної характеристики) є робота, яка спрямована на підвищення ефективності і безпеки лікарської терапії при застосуванні як безрецептурних, так і рецептурних препаратів в умовах аптечної та/або лікувально-профілактичної установи, тому викладання клінічної фармакології студентам фармацевтичного факультету спеціальності “Клінічна фармація” є надзвичайно необхідним. Знання, що отримують студенти в процесі вивчення клінічної фармакології (фармакодинаміка та фармакокінетика лікарських засобів різних фармакологічних груп, принципи взаємодії ліків в організмі хворого, принципи комплексної лікарської терапії, побічна дія ліків, шляхи її профілактики та ін.) є базою для успішної роботи разом із лікарем по забезпеченню максимально індивідуалізованої раціональної терапії. Під час практики студенти повинні ознайомитися з особливостями структури багатoproфільної лікарні, особливостями перебігу відповідних захворювань, а також придбати практичні навички збору лікарського анамнезу, аналізу листів лікарських призначень та їх корекції. Студенти повинні придбати навички спілкування з лікарем та хворим, на-

вички консультування хворого з питань раціонального застосування призначених препаратів; повинні навчитися разом з лікарем здійснювати вибір оптимальних ліків у кожному конкретному випадку, раціональних шляхів та режимів їх уведення у хворих різного профілю, навчитися методології порівняльної оцінки окремих лікарських препаратів, здійснювати їх раціональну заміну. Студенти постійно працюють біля ліжка хворого, збираючи лікарський анамнез, аналізуючи листи лікарських призначень та здійснюючи їх корекцію. Отже, виробнича практика з клінічної фармакології є важливою та невід’ємною складовою успішної підготовки сучасних фахівців спеціальності «Клінічна фармація».

НАУКОВЕ ОБГРУНТУВАННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ ВИБОРУ «СИНУПРЕТ® ЕКСТРАКТ» ЯК ЗАСОБУ

«ЕКСТРЕНОЇ ДОПОМОГИ» ПРИ ГРВІ

I. A. Зупанець, Т. С. Сахарова, Н. П. Безугла

Кафедра клінічної фармакології та клінічної фармації

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

clinpharm@nuph.edu.ua

Вступ. Беручи до уваги одне з основоположних правил фармацевтичної опіки – «Правильний препарат для правильного пацієнта у правильний час» - провізор першого столу в рамках відповідального самолікування покликаний забезпечити вибір адекватної тактики фармакотерапії у конкретній ситуації, який не лише гарантуватиме бажаний результат, а й дозволить зменшити витрати на лікування, що натеper є особливо актуальним для споживача ліків.

Серед нездужань, з якими найчастіше стикається провізор у своїй щоденній практиці, є різноманітні симптоми застуди (ГРВІ, гострі респіраторні вірусні інфекції). Більшість (понад 65%) відвідувачів аптеки, які звертаються за допомогою при ознаках застуди, обирають лікарські препарати, опираючись на власний досвід, припускаючи при цьому серйозні помилки, що мають відтерміновані негативні наслідки. До таких наслідків належать розвиток антибіотико-